

ऊर्जनात् प्रवृत्तये । उत्तराः कुरवो ह्येते नात् युद्धं प्रव-
त्तते । प्रविष्टोऽपि हि कौन्तेय । नेह द्रव्यसि किञ्चन ।
नहि मानुषदेहेन शक्यमत्ताभिर्वीक्षितम् । अथेह पुंस्व-
व्याघ्र । किञ्चिदन्यच्चिकीर्षसि । तदुग्रं हि च करिष्यामो
वचनात्तव भारत । ततस्तान्नवीद्राजज्जुनः प्रहसन्निव ।
पार्थिवत्वं चिकीर्षामि धर्म्मराजस्य धीमतः । न प्रवे-
द्यामि वो देशं विरुद्धं यदि मानुषैः । युधिष्ठिराय यत्
किञ्चित् कापयणं प्रदीयताम् । “ततो दिव्यानि वस्त्राणि
दिव्यान्याभरणानि च । जौमाजिनानि दिव्यानि तस्य ते
प्रददुः करम्” । “तेऽवतीर्य बहून् देशानुत्तरांश्च कुरु-
नमि” । भा० व० १४५ अ० । “विजित्य यः प्राज्यमय
च्छदुत्तरान् कुरुनकुप्यं वसु वासवोपमः” किरा० ।

उत्तरकोशला स्त्री कर्म० । अयोध्यानाम्नां नगर्याम् ।
‘यदुपतेः क गता मधुरा पुरी रघुपतेः क गतोत्तरको-
शला । इति विचिन्त्य कुरुव मनः स्थिरं न सदिदं जग-
दित्यवधारय’ उद्भटः ।

उत्तरक्रिया स्त्री कर्म० । उत्तरकालकर्त्तव्ये कर्मणि “सर्वे-
ष्वर्थविवादेषु बलवत्युत्तरा क्रिया । आधौ प्रतिपद्ये
क्रीते पूर्वा तु बलयत्तरा” या० सू० । “एकमेव ज्ञेय-
मेकस्याधि कृत्वा किमपि गृहीत्वा पुनरन्यस्याप्याधाय
किमपि गृह्णाति तत् पूर्वस्यैव तद्वति नोत्तरस्य एवं
प्रतिपद्ये कृते च” मित्ता० । २ वार्षिके पितृकृत्ये च । “प्रते
पितृत्वमापने सपिण्डीकरणादनु । क्रियन्ते याः क्रिया
पितृणाः प्रोच्यन्ते ता नृपोत्तराः” विष्णु पु० । ३ अन्तिम-
क्रियायाञ्च ।

उत्तरङ्ग न० उत्तरमङ्गम् कर्म० । शक्याम् । १ द्वारोर्द्वयदा-
रुणि । २ प्रा० ब० । उद्गततरङ्गे लि० । “भागो रथी शोण-
रवोत्तरङ्गः” रघुः “अपामिवाधारमनुत्तरङ्गम्” कुमा० ।
उत्तरच्छद पु० कर्म० । शय्याया उपर्यास्तरणवस्त्रे । “श-
य्योत्तरच्छदविमर्दकशाङ्गरागम्” । “सोत्तरच्छदमध्यास्त
नेपथ्यमृण्णय सः” रघुः ।

उत्तरज्योतिष पु० । प्रतीचोत्तरदेशभेदे भारते स० २१ अ०
नकुलप्रतीची विजये । “कृत्स्नं पञ्चनदञ्चैव तथैवामर
पर्वतम् । उत्तरज्योतिषञ्चैव तथा दिव्यकटं पुरम् ।
हारपालञ्च तरया वशे चक्रे महाद्युतिः । रामठान्
हारकृणाञ्च प्रतीच्याञ्चैव ये नृपाः” ।

उत्तरतन्त्र न० सुयुतान्तगते ग्रन्थभेदे । “इदानीन्तं प्रव-
क्ष्यामि तन्त्रमुत्तरसुतमिति” सुशु० ।

उत्तरतस् अव्य० । उत्तर+प्रथमापञ्चमीसप्तम्यर्थेषु तसिन् ।
‘उत्तरसिन् उत्तरस्मात् उत्तर इत्यर्थः’ । तल् उत्तरत्वा-
प्यत्र अव्य० ताभ्यां भवार्थे त्वप् । उत्तरतस्य उत्तरत्वस्य
तद्ववे त्रि० ।

उत्तरदायक लि० । उत्तरं ददाति दा+खुल् । १ प्रत्युत्त-
दायिनि । उत्तरेण वाक्येन दायति शोधयति निजदो-
षम् दैप्-शोधे-खुल् । स्वामिना स्वकार्यं प्रमादकषणे-
तद्दोषस्यादोषत्वख्यापनेन निजदोषशोधके भत्यादौ ।
“परपुंसि रता नारी भृत्योत्तरदायकः । ससर्पं च गृहे
वासः मृलुरेव न संशयः” चाण० ।

उत्तरदिक्काल पु० ७त० । “रवाद्युत्तरतः कालः सोमे
वायव्यभागके । सोमे तु पश्चिमे भागे बुधे नैर्ऋतकोणके ।
जीवे च याम्यदिग्भागे शुक्रे आग्नेयकोणके । शनौ तु
पूर्वदिग्भागे कालचक्रं प्रकीर्त्तितम्” रत्नशारोक्तो रवि-
वारे उत्तरदिग्वर्त्ति कालचक्रे । रात्रौ तु वैपरीत्यम्
उत्तरदिक्पाशब्दे दृश्यम् अन्यदिक्कालोऽप्युक्तदिशाज्ञेयः

उत्तरदिक्पाश पु० ७त० । “रवौ तु दक्षिणे पाशः सोमे
आग्नेयकोणके । सोमे तु पूर्वदिग्भागे बुधे ईशान-
कोणके । जीवे चोत्तरदिग्भागे शुक्रे वायव्यकोणके ।
शनौ तु पश्चिमे भागे पाशचक्रं प्रकीर्त्तितम् । रात्रौ वैपरीत्यात्
पाशकालौ यथोदितौ” रत्नशा० उक्ते दृष्ट-
स्त्वतिवारे उत्तरदिशि यात्रायुद्धादिनिषेधोपयोगिनि पाश-
चक्रे । एवमन्यदिक्षुमुक्तदिशा पाशोन्मोध्यः ।

उत्तरदिक्शूल लि० । उत्तरदिशि शुभमिवास्त्यस्य अच्
“ज्येष्ठा पूर्वा भाद्रपदा रोहिण्युत्तरफाल्गुनी । पूर्वादिषु
क्रमाच्छूलाः यात्रादौ मरणप्रदाः । शूलाख्यानि च धिष्ण्या
शूलसंज्ञाञ्च वासराः । यायिनं मृलुदाः शीघ्रमथ वा
चार्यं नाशकाः” भरद्वाजोक्ते उत्तरदिशि यात्रादौ वर्ज्यं
१ उत्तरफल्गुनीनक्षत्रे २ बुधवारो च दिक्शूलवारस्तु पृष्ठदिगी-
शवारः दिगीशाश्च उत्तरदिगीशब्दे यज्यन्ते । शूला इत्यत्र
स्त्रीत्वं ताराविशेषणत्वात् ।

उत्तरदिगीश पु० ईत० । “इन्द्रो वज्रिपितृपतिर्नैर्ऋतो-
वरुणो मरुत् । कुबेर ईशः पतयः पूर्वादीनां दिशां
क्रमात्” इत्युक्ते १ कुबेरे उत्तरदिक्पालादयोऽप्यत्र ।
“कुबेरमुप्रां दिग्मुष्करशौ” कुमारे “कौबेरदिग्भाग-
मपाश मार्गम्” भाषे च उत्तरदिशः कुबेरसम्बन्धित्वसक्तम्
“सूर्यः शुक्रः जमापुत्रः सैकिक्षेयः शनिः शशी । सौम्य-
स्त्रिदशमन्त्री च प्राच्यादिदिगीश्वराः” इत्युक्ते २ बुधे